

شان

سیدنا عائشہ صدیقہ رضی اللہ عنہا

31-May 2018

ہفتہ وار سنتوں بھرے اجتماع میں ہونے والا
سنتوں بھرا بیان

(For Islamic Brothers)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شان سيدتنا عائشہ صديقہ

وَعَلَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْحَابِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
وَعَلَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْحَابِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْإِعْتِكَافِ (مون سنتِ اعتكاف جي نيتِ كعي)

منا من اسلامي پائرو! جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي اعتكاف جي نيت ڪري وٺو، چوٽه جيستائين مسجد ۾ رهندو اعتكاف جو ثواب ملندو رهندو. ياد رکو! مسجد ۾ کائڻ، پيئڻ، سمهڻ يا سحري، افطاري ڪرڻ، ايستائين جو آبِ زمر يا دم ڪيل پاڻي پيئڻ جي به شرعاً اجازت ناهي، البت جيڪڏهن اعتكاف جي نيت هوندي ته اهي سڀ شيون ضمناً جائز ٿي وينديون. اعتكاف جي نيت به صرف کائڻ، پيئڻ يا سمهڻ جي لاءِ نه هئڻ گهرجي بلڪ ان جو مقصد الله تعاليٰ جي رضا هجي. ”فتاويٰ شامي“ ۾ آهي: جيڪڏهن ڪو مسجد ۾ کائڻ پيئڻ يا سمهڻ چاهي ته اعتكاف جي نيت ڪري ۽ ڪجهه دير ذڪر الله ڪري پوءِ جيڪو چاهي (يعني هاڻي چاهي ته کائي پي يا سمهي سگهي ٿو)

دُرُودِ شَرِيفِ جِي فَضِيلَتِ

أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ حَضْرَتُ سَيِّدَتُنَا عَائِشَةُ صَدِيقَةٌ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهَا كَانَ رَوَايَتُ آهِي تَه نَبِي رَحْمَتِ، شَفِيعَ أُمَّتِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جُو فَرْمَانِ شَفَاعَتِ نِشَانِ آهِي: ”مَنْ صَلَّى عَلَيَّ يَوْمَ الْجُمُعَةِ كَانَتْ شَفَاعَتُهُ لَهُ عِنْدِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ“ يعني جيڪو شخص جُمعي جي ڏينهن مون تي دُرُودِ شَرِيفِ پڙهندو ته بروزِ قيامت ان جي شفاعت منهنجي ذمَّ ڪرم تي آهي.

(کنز العمال، ڪتاب الذاڪار، قسم الأقوال، الباب السادس في الصلاة... الخ، الجزء الاول، ۱، ۲۵۵/۱، حديث: ۲۲۳۶)

اُن پر دُرُودِ جن ڪو ڪس بے ڪساں ڪهیں اُن پر سلام جن ڪو خَبَر بے خَبَر ڪي هے

مختصر وضاحت: يعني اسان پنهنجي ان پياري پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي دورود موڪليون ٿا جيڪو هر بي سھاري جو سھارو ۽ آسرو آھن ۽ اسان پنهنجي ان مٺي مٺي آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي سلام موڪليون ٿا جيڪو اسان غافلن جي خبر رکي ٿو.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

مٺا مٺا اسلامي ڀائرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون ڀيٽون ڪري وٺون ٿا. فرمانِ مصطفي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: "نَبِيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ" يعني مسلمان جي نيت ان جي عمل کان بهتر آهي.

(المعجم الكبير، سهل بن الساعدي... الخ ج 6، ص 185، الحديث: 5942)

ٻه مدني ڪُل: (1) بغير سٺي نيت جي ڪنهن به نڪ عمل جو ثواب ناهي ملندو. (2) جيتريون سنيون ڀيٽون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيتون

نگاهون جهڪائي پوري توجه سان بيان ٻڌندس ❁ ٿيڪ لڳائي ويهڻ بدران علم دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي ويهندس ❁ ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ ڪشاده ڪندس ❁ ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❁ صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! اذْكُرْ اللهُ، تُوْبُوا إِلَيَّ اللهُ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ وارن جي دل جوئي جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❁ بيان کان پوءِ پاڻ اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

منا منا اسلامي پائرو! رَمَضانُ المبارڪ جو مهينو جاري ۽ ساري آهي. هن مبارڪ مهيني جي سترهن (17) تاريخ تي اُمُّ الْمُؤْمِنِينَ، زَوْجَ رَسُولِ كَرِيمِ، حَبِيبِ حَبِيبِ خِدا حضرت سَيِّدَه عَائِشَه صَدِيقَه، عَالِمَه، مُفْتِيَه، مُسَرَّه، مُحَدِّثَه، فُقِيَهه، عابِدَه، زاهدَه، طَيِّبَه، طاهرَه، عَفِيفَه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جو يَوْمِ وِصالِ آهي. اچو! انهيءَ مُنَاسِبَتِ سان اچ اسان سندن شان ۽ عظمت، وصف ۽ كمال، گڏوگڏ سِيرَتِ مبارڪ جي ڪجهه روشن پهلوئن جي باري ۾ ٻڌڻ جي سعادت حاصل ڪنداسين. پهريان سندن رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جو مُختَصِرَ تَعَارُفِ ٻڌون ٿا، جيئن

أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ سَيِّدَتُنَا عَائِشَه صَدِيقَه جَو تَعَارُفِ

حضرت سَيِّدَتُنَا عَائِشَه صَدِيقَه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا اُمُّ الْمُؤْمِنِينَ (يعني مومنن جي ماءُ آهن، سندن رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جو مبارڪ نالو، عائشه، كُنِيَتِ اُمُّ عَبْدِالله، والده جو نالو ”اُمُّ رُومان“ ۽ والد امير المؤمنين حضرت سَيِّدُنَا ابوبڪر صَدِيقِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ آهن. (مدارج النبوت، قسم پنجم، باب دوم، ذڪر ازواج... الخ، ۲/۴۶۸ ملخصاً) 17 رَمَضانُ المبارڪ 57 يا 58 هجري ۾ مدينه منوره ۾ سندن وصالِ ظاهري ٿيو. حضرت سَيِّدُنَا ابوهريه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ سندن جنازي نماز پڙهائي ۽ سندن وصيت موجب رات جو ماڻهن سندن رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا کي جَنَّتِ البقيع ۾ بين ازواجِ مُطَهَّرَاتِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُنَّ جي پاسي ۾ دفن ڪيو ويو. (شرح الزرقاني، الفصل الثالث في ذڪر ازواجه الطهارات... الخ، عائشه ام المؤمنين، ۴/۳۹۲)

اس مبارڪ ماں ۾ صدقہ ڪيون نه هوسب آهلِ دين جو هو اُمُّ الْمُؤْمِنِينَ بِنْتُ اميرِ الْمُؤْمِنِينَ
ڪيا مبارڪ نام ۽ ڪيا پيارا ۽ لقب عائشه محبوبه محبوبه رَبِّ الْعَالَمِينَ

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! هن ۾ ڪو شڪ ناهي ته تمام اُمّهاتُ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُنَّ آمَنِيْنَ مقام ۽ مرتبي ۽ بين خصوصيتن ۾ بين عورتن کان اعليٰ آهن،

سڀئي اعليٰ درجي جون وليه آهن، نهايت عمدہ صفتن کان آراسته، علم ۽ عمل جون حقيقي آئينه دار ۽ اُمت جون ماڻرون آهن، پر هنن مبارڪ هستين ۾ اُمُ المؤمنين حضرت سيدتنا عائشه صديقہ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جي ذاتِ مُقدَّسه جي حيثيت هڪ روشن سج جيان آهي. نگاهِ مُصطفيٰ جي بدولت پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا زماني جي عالم، مُفتي، مُحدّث ۽ مُفسرہ مشهور ٿيون. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ پاڻ اهي خوش قسمت خاتون آهن جن کي نبي اڪرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي وصالِ ظاهري جي وقت به رسول اڪرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي صحبتِ بابرڪت مان فيضياب ٿيڻ جو شرف حاصل ٿيو، جيئن

خُصُوصِي رَفَاقَتِ ۽ قُرْبَتِ مُصْطَفِي

اُمُ المؤمنين حضرت سيدتنا عائشه صديقہ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا (نبيِ ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي دنيا جي آخري گهڙين جي ڪيفيت بيان ڪندي) فرمائن ٿيون: (جڏهن مزاج رسولِ مَرَضِ جي شدت سبب تڪليف محسوس ڪري رهيا هئا (ان وقت) مون وٽ منهنجا پيءُ حضرت عبدالرحمن رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ آيا، ان جي هٿ ۾ مسواڪ هئي. منهنجا سرتاج، صاحبِ معراج صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان ڏانهن ڏسڻ لڳا. مون کي خبر هئي ته پاڻ سڳورا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مسواڪ گهڻو پسند ڪندا آهن. مون عرض ڪيو: ڇا اوهان جي لاءِ مسواڪ وٺان؟ پاڻ ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مٿي مبارڪ سان هائو جو اشارو ڪيو ته مون حضرت عبدالرحمن رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان مسواڪ ورتي، اها پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي سخت محسوس ٿي. مون عرض ڪيو: ڇا مان هن کي نرم ڪيان؟ پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مٿي جي اشاري سان فرمايائون: هائو. مون مسواڪ (چٻاڙي) نرم ڪئي. پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي سامهون پاڻي (Water) جو هڪ پيالو هو، پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان ۾ هٿ مبارڪ داخل ڪندا هئا ۽ پنهنجي چهري انور تي مس ڪندا ۽ فرمائيندا هئا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، إِنَّ لِلْمَوْتِ سَكَرَاتٍ يَعْنِي اللَّهُ پاك جي علاوه ڪو معبود ناهي، بيشڪ موت جي لاءِ سختيون آهن. پوءِ پنهنجو دستِ اقدس بلند ڪري عرض ڪرڻ

لَبَّكَ: فِي الرَّفِيقِ الْأَعْلَى يَعْنِي رَفِيقَ اعْلِيٍّ فِي (هتني رفيق اعليٰ مان مراد ملائڪ آهن). ايستائين جو سندن وصال ٿي ويو. (بخاري، ڪتاب المغازي، باب مرض النبي ووفاته، ۳/ ۱۵۷، حديث: ۴۴۴۹ ملقطا)

جن کا پهلو هو نبی کی آخری آرام گاه جن کے حجرے میں قیامت تک نبی ہوں جاگزیں
آستان اُن کا فرشتوں کی زیارت گاه ہے کیونکہ اُس میں جلوہ فرما ہیں اِمَامُ الْمُرْسَلِينَ

سُبْحَانَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ! بتو اوهان! حضرت سيدتنا عائشہ صديقہ، طيبہ، طاهره، عفيفه
رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهَا جو رتبو بارگاہ رسالت مآب ۾ ڪيتري قدر اعليٰ ۽ اوچو آهي، جن
ڪي نبي اڪرم صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي نه صرف ظاهري حياتي ۾ خاص قُرب
نصيب ٿيو، بلڪ وصالِ ظاهري جي وقت به خُصوصي قُرب ۽ رفاقت ماڻڻ جو
مُنْفَرِدِ اعزاز (Honour) به سندن حصي ۾ آيو. اَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ حضرت سيدتنا عائشہ
صديقہ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهَا سڄي زندگي هن احسان ۽ شڪر ڪي ياد رکيو ۽ حديث
نعمت جي لاءِ پنهنجي هن عزت ۽ عظمت ڪي بيان به فرمايو، جيئن

ڏه (10) فضيلتون

پاڻ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهَا فرمائن ٿيون: مون ڪي نبي ڪريم صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي
ازواجِ مُطَهَّرَاتِ رَضَوَانَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِنَّ اَجْمَعِينَ تي 10 فضيلتون عطا ڪيون ويون آهن:
عَرَضَ ڪيو ويو، يا أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ! اهي ڏه (10) فضيلتون ڪهڙيون آهن؟ ارشاد
فرمايائون:

(1) نبي پاڪ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ منهنجي علاوه ڪڏهن ڪنهن ڪنواري
عورت سان نڪاح نه ڪيائون. (2) منهنجي علاوه ازواجِ مُطَهَّرَاتِ رَضَوَانَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِنَّ
اَجْمَعِينَ مان ڪا به اهڙي نه آهي جنهن جي ماءُ پيءُ ٻئي مهاجر (هجرت ڪرڻ وارا)
هجن. (3) الله پاڪ منهنجي پاڪ دامني جو بيان آسمان مان (قرآن ۾) نازل
فرمايو. (4) (نڪاح کان پهرين) حضرت سيدنا جبريل عَلَيْهِ السَّلَام هڪ ريشمي

ڪپڙي ۾ منهنجي صورت ڪٿي بارگاہ رسالت ۾ حاضر ٿيا ۽ عرض ڪيائين:
هن سان نڪاح ڪريو ڇو ته اها اوهان جي گهرواريءَ آهي. (5) مان ۽ نبي
اکرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هڪ ئي ٿانوءَ مان غسل ڪندا هئاسين، اهو شرف
منهنجي علاوه ازواجِ مظهرات رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُنَّ مان ڪنهن کي به نصيب نه ٿيو. (6)
حضورِ اقدس صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ نمازِ تهجد پڙهندا هئا ۽ مان سندن اڳيان ستل
رهندي هيس، أمهاتُ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُنَّ اَجْمَعِينَ مان ڪا به حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
جي هن ڪريمانه محبت سان سرفراز نه ٿي. (7) رسولِ پاڪ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي
نزولِ وحي جي وقت نبي پاڪ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مون وٽ تشریف فرما هوندا
هئا، منهنجي علاوه پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي گهروارين مان ڪنهن بي
گهرواريءَ وٽ پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي وحي جو نزول نه ٿيو. (8) ... نبي
اکرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو مٿو مبارڪ منهنجي سيني ۽ نڙي جي وچ ۾ هو ۽
انهيءَ حالت ۾ سندن وصال ٿيو. (9) حضورِ انور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ منهنجي
واريءَ وارن ڏينهن ۾ وصال فرمايو. (10) نبي پاڪ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي قبر
انور منهنجي گهر ۾ بڻائي وئي. (سيرتِ مُصْطَفَى، ص. ۶۶۰-۶۵۹)

دى گواہی آپ کی عفت کی سورہ نور نے
ان کے بستر میں وحی آئے رسولُ الله پر
مدح کرتا ہے تیری عصمت کی قرآنِ مبین
اور سلامِ خادمانہ بھی کریں رُوْمُ الْاَکْمِیْن

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللهُ تَعَالَى عَلَی مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پاترو! قربان و جون! مؤمنن جي ماءُ، حضرت سيدتنا عائشہ
صديقہ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جي شان ۽ عظمت تان! يقيناً اهو شرف به سندن جي لاءِ
ڪنهن انعام کان گهٽ نه هو ته پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا کي تمام اولين ۽ آخرين ۾ سڀ
کان افضل ۽ اعليٰ ذات يعني تمام نبين جي سردار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي

رُوحِيَت ۽ قِيَامَت تائين جي لاءِ ايندڙ مومنن جي ماءُ ٿيڻ جي مُقَدَّس شَرَف سان سرفراز ٿيڻ جي سعادت ملي، ربّ ڪريم پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا تي نبي پاڪ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي بين ازواج مُطَهَّرَات کان وڌيڪ انعام ۽ اڪرام جون بارشون فرمايون. پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جي شان ۽ عظمت جو سَمَنَد ايترو گهرو آهي جنهن جي گهرائي ۾ اُترڻ واري کي هميشه نياپ ۽ نادر موتي (Pearls) ئي ملندا آهن. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ رسولِ پاڪ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پنهنجي زبانِ حقّ ترجمان سان سندن فضيلتن ۽ مناقب کي وڏي ئي شاندار انداز ۾ بيان فرمايو آهي. اچو! سيده عائشه صديق، طيبه، طاهره، عفيفه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جي شان ۽ عظمت تي مشتمل 4 احاديثِ مبارڪ ٻڌو ۽ جُهو مو، جيئن

شان عائشه بزبانِ حبيبِ ڪبريا

(1) نبي رحمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن اُمُّ الْمُؤْمِنِينَ حضرت سيدتنا عائشه صديق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جي باري ۾ صحابہ ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان کي ارشاد فرمائون: توهان پنهنجو ٻه تهائي دين هن حُميرا (يعني حضرت عائشه صديق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا) وٽان حاصل ڪريو. (تفسير ڪبير، پ 30، القدر، تحت الآية: 30، 11/ 322)

(2) حُضُورِ اڪرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سيده فاطمه زهرا رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا کي فرمايو: اي فاطمه! ڇا تون ان سان مَحَبَّت نه ڪندين؟ جنهن سان مان مَحَبَّت ڪيان ٿو؟ سيده فاطمه زهرا رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا عرض ڪيو: ڇو نه. هن تي حُضُورِ اڪرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: عائشه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا سان مَحَبَّت رک.

(مسلم، ڪتاب فضائل الصحابة، باب في فضل عائشه، ص 107، حديث: 2442 ملقطاً)

(3) نبي پاڪ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پنهنجي پياري شهزادي حضرت سيده فاطمه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا کي مخاطب ڪري ارشاد فرمائون: ربّ ڪعبه جو قسم! توهان جي

والد کي عائشه (رضي الله تعالى عنها) تمام گهڻي محبوب آهي.

(ابوداؤد، ڪتاب الادب، باب في الانتصار، ۳۵۹/۴، حديث: ۴۸۹۸)

(4) رسول پاڪ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: عائشه (رضي الله تعالى عنها) جي فضيلت عورتن تي اهڙي آهي جيئن ٿريد جي فضيلت تمام کاڌن تي آهي.

(بخاري، ڪتاب احاديث الانبياء، باب قَوْلُهُ تَعَالَى: اِذْ قَالَتِ الْمَلَايِكَةُ... الخ، ۴۵۴/۲، حديث: ۳۴۳۳)

حڪيمُ الأُمَّتِ حضرت مفتي احمد يار خان نعيمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: ٿريد يعني ماني شورو بوتيون ملائي غذا ٺاهي آهي اها بهترين غذا آهي، سمورين غذائن کان افضل (آهي) چوته اها جلد هضم ٿيڻ واري، نهايت ئي مُقَوِّي (يعني طاقت ڏيڻ واري)، نهايت مزيدار جنهن کي چپاڻڻ جي حاجت نه آهي، گهڻين خوبين واري غذا آهي، ائين ئي حضرت عائشه (رضي الله تعالى عنها) صورت، سيرت، علم، عمل، فصاحت، فطانت، ذڪاوت، عقل، حضور (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) جي محبوبيت وغيره هزارين صفتن جون جامع آهن. حق اهو آهي ته پاڻ (رضي الله تعالى عنها) سمورين عورتن ايسٽائين جو خديجه الكبرى (رضي الله تعالى عنها) کان به افضل آهن، پاڻ (رضي الله تعالى عنها) ڪيئي حديثن جي جامع، علومِ قرآنيہ جي ماهر بي بي آهن. (مرآة المناجیح، ۵۰۱/۸)

مفتي صاحب هڪ ٻي حديث پاڪ تحت لکن ٿا: جناب حضرت سيدتنا عائشه صديقہ (رضي الله تعالى عنها) جون فضيلتون ريت جي ڌڙن، آسمان جي تارن (Stars) جيان بيشمار آهن، پاڻ (رضي الله تعالى عنها) رب ڪريم جو ٽُحفو آهن جيڪو حضور انور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي عطا ٿيو. پاڻ (رضي الله تعالى عنها) جي عِصْمَتِ ۽ عِقَتِ جي شاهدي خود رب ڪريم قرآن مجيد ۾ سورہ ثور ۾ ڏني جڏهن ته جناب مريم (رضي الله تعالى عنها) ۽ يوسف عليه السلام جي عِصْمَتِ جي شاهدي ننڍي ٻار کان ڏياري وئي. اُمت کي ٿيڻم جي آساني پاڻ (رضي الله تعالى عنها) جي صدقي ۾ ملي، حضور (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) جو

وصال سندن سيني تي ٿيو. حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي آخري آرام گاه پاڻ رَحْمَتِي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهَا جو حُجرو آهي، پاڻ رَحْمَتِي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهَا جو لُعب حُضُور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي لُعب سان گڏ وصال وقت گڏ ٿيو، پاڻ رَحْمَتِي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهَا جي بستر ۾ وحي ايندي هئي، پاڻ رَحْمَتِي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهَا خود صديقہ آهن ۽ صديق جي نياڻي آهن. (مرآة المناجیح، ۸/ ۵۰۲)

مفتي احمد يار خان نعيمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ اشعارن جي صورت ۾ شانِ عائشہ صديقہ بيان ڪندي لکن ٿا:

آپ کے دولتِ کده میں دولتِ دارين ہے اس زمين پر پھر نہ کيوں قرباں هو عرشِ برين
آپ صديقہ پدري صديق اور شوهر نبي ميڪه و سُررال اعلى آپ خود هيں بهترين

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

ڪتاب ”فيضانِ عائشہ صديقہ“ جو تعارف

منا منا اسلامي پائرو! امر المومنين حضرت سيدتنا عائشہ صديقہ رَحْمَتِي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهَا جي سيرت جي باري ۾ وڌيڪ معلومات جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جو ڪتاب ”فيضانِ عائشہ صديقہ“ جو مطالعو ڪرڻ نهايت مفيد آهي. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ هن ڪتاب ۾ امر المومنين حضرت سيدتنا عائشہ صديقہ رَحْمَتِي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهَا جي علمي شان ۽ شوڪت جو بيان آهي، هن ڪتاب ۾ پاڻ رَحْمَتِي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهَا جا فرمان ۽ ذوقِ عبادت جو بيان آهي. هن ڪتاب ۾ پاڻ رَحْمَتِي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهَا جي سخاوت، ايتار، عشقِ رسول جو بيان آهي، هن ڪتاب ۾ پاڻ رَحْمَتِي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهَا جي انفراديت، امورِ خانہ داري، فرامينِ مصطفي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي عمل جو بيان آهي، هن ڪتاب ۾ پاڻ رَحْمَتِي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهَا جي فصاحت، گريه و زاري، تواضع و انڪساري ۽ گهڻن ئي مدني گلن کي بيان ڪيو ويو آهي، هن ڪتاب جا مضمون 215 ڪتابن مان ورتا ويا آهن، اڄ ئي هن ڪتاب کي مڪتبه المدينه جي بستي تان

هديو ڏئي طلب فرمايو پاڻ به هن جو مطالعو ڪريو، بين اسلامي ڀائرن ۽ خاص ڪري پنهنجي گهر جي اسلامي پيڻن کي به هن جي ترغيب ڏياريو. هن ڪتاب کي دعوتِ اسلامي جي ويب سائٽ www.dawateislami.net تان هن کي پڙهي به سگهجي ٿو، ڊائون لوڊ (download) ۽ پرنٽ آؤٽ (print out) به ڪري سگهجي ٿو.

منا منا اسلامي ڀائرو! بيشڪ نبي اڪرم ﷺ کي رب ڪريم بي شمار اختيار عطا فرمائي پاڻ ڪريم ﷺ کي مالڪ ۽ مُختار بڻايو آهي. پاڻ سڳورا ﷺ چاهين ها ته بادشاهن واري زندگي گذاري سگهيا پئي ۽ پنهنجي مبارڪ گهروارين رضی اللہ تعالیٰ عنہن ۽ ڪنهن ڪنهن کي دنيا جون سموريون راحتون ۽ آسائشون فراهم ڪري سگهيا پئي، پر پاڻ ﷺ سڄي زندگي سادگي، فقر ۽ توڪل ۽ قناعت کي اڀڻائي رکيو، ته اهو ڪيئن ممڪن آهي ته پوءِ رسول اڪرم ﷺ جي صُحبتِ بابرڪت مان فيضياب ٿيڻ وارن ۽ وارين ۾ هنن خوبين جو فيضان جاري نه ٿئي، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ أزواجِ مُطهرات رضی اللہ تعالیٰ عنہن خاص ڪري اُمُّ الْمُؤْمِنين حضرت سيدتنا عائشہ صديقہ رضی اللہ تعالیٰ عنہا جو شمار به ان شخصيات ۾ ٿيندو آهي جن کي رب ڪريم پنهنجي مَدَنِي حبيب ﷺ جي صدقي ۾ توڪل ۽ قناعت جي نعمت کان سرفراز فرمايو هو. اچو! پاڻ رضی اللہ تعالیٰ عنہا جي توڪل ۽ قناعت جي هڪ بهترين جهلڪ ملاحظہ فرمايو.

سیدتنا عائشہ رضی اللہ تعالیٰ عنہا جو مقام توکل

اُمُّ الْمُؤْمِنين حضرت سيدتنا عائشہ صديقہ رضی اللہ تعالیٰ عنہا بارگاہ رسالت ۾ عرض ڪيو: يا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ! منهنجي لاءِ دعا فرمايو ته الله پاڪ جنت ۾ مون کي اوهان جي أزواجِ مُطهرات ۾ رکي. نبي ڪريم ﷺ الله تعالیٰ

عَلَيْهِ وَالْهٖ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: ”جيڪڏهن توهان هن رُتبي جي تمنا رکو ٿيون ته توهان کي گهرجي ته سڀاڻي جي لاءِ کاڌو بچائي نه رکو ۽ جيستائين ڪنهن ڪپڙي (Cloth) ۾ چٽي لڳي سگهي ٿي تيستائين ان کي بيڪار نه سمجهو. اُمُ المؤمنين حضرت سيدتنا عائشه صديقہ رَحِمَہُ اللہُ تَعَالَى عَلَيْهَا فقر کي مالداري تي ترجيح ڏيڻ جي هن نصيحت تي ايتريون عمل پيرا رهيون جو (سڄي زندگي) ڪڏهن به اڄوڪو کاڌو سڀاڻي جي لاءِ بچائي نه رکيائون.

(مدارج النبوت، قسم پنجم، باب دوم، ذکر ازواج مطهرات... الخ، ۲/۴۷۲-۴۷۳)

ڪيون نه هو رُتبه تمھارا اہل ايمان میں بڑا سب توہیں مومن مگر ہیں آپ اُمُ المؤمنین

منا منا اسلامي ڀائرو! ٻڌو اوهان! اسان جي پياري امڙ سائڻ حضرت سيدہ عائشه صديقہ، طيبہ، طاھرہ، عفيفہ رَحِمَہُ اللہُ تَعَالَى عَلَيْهَا اطاعتِ رسول، فقر ۽ فاقہ، زُهد و فَنَاعَت ۽ تَوَكُّل جي ڪيتري قدر بلند درجي تي فائز هيون. بيشڪ اهو سڀ صحبتِ مُصْطَفِي ۽ تعليماتِ مُصْطَفِي جون ئي بَرَڪتون هيون جو پاڻ سرڪارِ مدينه صَلَّى اللہُ تَعَالَى عَلَيْهٖ وَالْهٖ وَسَلَّمَ جي هن عمدہ نصيحت تي دل ۽ جان سان عمل ڪنديون رهيون ۽ ڪڏهن به اڄوڪو کاڌو اڳئين ڏينهن جي لاءِ بچائي نه رکيائون. اڄ اسان به مَحَبَّتِ رسول جي دعويٰ ته ڪيون ٿا پر اسان ماڻهن جو الله پاڪ جي ذات تي توڪل ڪمزور ٿيندو پيو وڃي. شايد اهو ئي سبب آهي ته اڄ اسان جي معاشري ۾ هر پاسي مهانگائي جو طوفان برپا آهي، کير ۽ کائڻ پيئڻ جي ٻين شين ۾ ملاوت عام آهي، رمضان ۽ غير رمضان ۾ شين جون قيمتون وڌائي ڦرڻ جو بازار گرم ڪري مسلمانن کي نقصان پهچائڻ جو سلسلو جاري آهي، راه خدا ۾ خرچ ڪرڻ جي مُعاملي ۾ سُستي جو مظاهرو ڪيو ويندو آهي، ذخيره آندوزي پنهنجي عروج تي آهي، وياج، رشوت، خراب مال ۽ جعلِي نوٽن (Fake Currency) جي ڏيتي ليتي زور ۽ شور سان جاري آهي.

الغرض اڄ اسان جو معاشرو بدقسمتي کان تيزي سان گناهن جي دلدل ۾ قاسندو پيو وڃي. تنهنڪري عافيت هن ۾ آهي ته اسان هر نيڪ ۽ جائز ڪم ۾ الله پاڪ جي ذات تي ڀروسو ڪرڻ جي عادت بڻايون. ياد رکو! الله پاڪ جي ذات تي توڪل يعني ڀروسو ڪرڻ کي اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فَرَضَ عَيْنِ قَرَارَ ذَنُو آهي، اعليٰ حضرت، امام اهل سنت مولانا شاه امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: الله پاڪ تي توڪل ڪرڻ فرض عين آهي. (فضائل دعا، ص: ۲۸۷) اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ! توڪل ايمان جو روح آهي. توڪل اهڙو عمل آهي، جيڪو انسان کي الله پاڪ جي قريب ڪندو آهي. توڪل مشڪلات ۽ پريشانين ۾ بانهي کي استقامت سان انهن جي مُقابلي جي قُوَّت (Power) ڏيندو آهي. مُصِيبَتَن ۾ توڪل ئي انسان جون اُميدون بيدار ڪرڻ جو سبب ٿيندو آهي. اچو! هاڻي توڪل جو مفهوم به ٻڌي وٺون ٿا ته توڪل مان مراد ڇا آهي،

توڪل جي معنيٰ ۽ مفهوم

تفسير ”صراطُ الْجَنَان“ جلد 3 صفحي نمبر 520 تي آهي: حضرت سيدنا امام فخرُ الدّين رازي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: توڪل جي هي معنيٰ ناهي ته انسان پنهنجي پاڻ کي ۽ پنهنجي ڪوششن کي بيڪار ۽ فضول سمجهي ڇڏي ڏي جيئن ته بعض جاهل چون ٿا. بلڪ توڪل هي آهي ته انسان ظاهري اسباب کي اختيار ڪري پر دل سان انهن سببن تي ڀروسو نه ڪري بلڪ الله تعاليٰ جي مدد ان جي تائيد ۽ ان جي حمايت تي ڀروسو ڪري. (تفسير كبير، آل عمران، تحت الآية: ۱۵۹، ۴۱۰/۳) هن ڳالهه جي تائيد هن حديث پاڪ مان به ٿئي ٿي:

حضرت سيدنا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائن ٿا: هڪ شخص عرض ڪيو: يا رَسُوْلُ اللهِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، مان پنهنجي اُٺ کي ٻڌي توڪل ڪيان يا ان کي ڪليو ڇڏي توڪل ڪيان؟ ارشاد فرمايائون: توهان ان کي ٻڌي پوءِ توڪل ڪريو. (ترمذي، ڪتاب صفة يوم القيامة، ۲۳۲/۴، الحديث: ۲۵۲۵) يعني توڪل ان شيءِ جو نالو آهي ته ڪنهن به ڪم جي ڪرڻ ۾ اسباب سنتِ مُصطفيٰ سمجهي اختيار ڪيا وڃن

ان کان پوءِ نتيجو الله ربُّ العزت عَزَّوَجَلَّ تي ڇڏڻ گهرجي. اعليٰ حضرت، امام اهلستت امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: توکڻل ترڪِ اسباب جو نالو ناهي بلڪ اسباب تي اعتماد جو ترڪ (اعتماد نه ڪرڻ) توکڻل آهي. (فتاويٰ رضويه، ۳۷۹/۲۴، ملخصاً) يعني اسباب کي ڇڏي ڏيڻ توکڻل ناهي بلڪ اسباب تي اعتماد نه ڪرڻ ۽ رب تعاليٰ جي ذات تي اعتماد ڪرڻ جو نالو توکڻل آهي.

ضرورت سے زياده مال و دولت کا نہیں طالب رہے بس آپ کی نظر عنایت یارسول الله! رہیں سب شاد گھر والے شہا تھوڑی سی روزی پر عطا ہو دولتِ صبر و قناعت یارسول الله!

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

منا منا اسلامي ڀائرو! اَمْرُ الْمُؤْمِنِينَ سَيِّدَةُ عَائِشَةُ صَدِيقَةُ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جي سيرت جو هڪ روشن باب هي به آهي ته پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جهڙي طرح فرض روزن جي پابند هيون اهڙي طرح پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا نفلي روزا به ڪثرت سان رکنديون هيون، گرمي پلي ڪيتري ئي شديد هجي پر پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا گرمي جي پروا ڪرڻ بغير رضاءِ الهي جي لاءِ انتهائي گرم موسم ۾ به نه صرف روزو رکنديون هيون بلڪ استقامت سان ان کي پورو به ڪنديون هيون. اچو! ترغيب طور هڪ واقعو ٻڌو ۽ نفل روزا رکڻ جي نيت ڪريو،

گرمي جي شدت ۾ به روزو

حضرت سيدنا عبدالرحمن بن ابو بڪر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا عرفه جي ڏينهن حضرت سيدتنا عائشه صديقہ، عابده، زاهده رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا وٽ آيا ته پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا روزي سان هيون ۽ (گرمي جي شدت سبب) پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا تي پاڻي جو چڙڪائو ڪيو پئي ويو. حضرت سيدنا عبدالرحمن رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا کي عرض ڪيو: افطار ڪريو. پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا فرمايائون: ڇا مان افطار ڪيان؟ جڏهن ته مون رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي هي فرمائيندي ٻڌو آهي ته ”بيشڪ عرفه جي ڏينهن

جو روزو هڪ سال جي اڳوڻن گناهن جو ڪفارو آهي.“

(مسند احمد، مسند عائشه رضي الله عنها، ۴۴۸/۹، حديث: ۲۴۰۲۴)

ناز برداري تمهاري ڪيون نه فرماوے خدا نازين حق نبی ہیں تم نبی کی نازين

سَمِعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ! أَمْرُ الْمُؤْمِنِينَ سَيِّدَةٌ عَائِشَةُ صَدِيقَةٌ، عَابِدَةٌ، زَاهِدَةٌ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهَا جِي
نفل روزن جو مَدَنِي جذبو ۽ سندن استقامت مرحبا! شديد گرمين جو موسم
آهي، ۽ گرمي جي حرارت جي سبب پاڻ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهَا تي پاڻي جو چڙڪائو ڪيو
پيو وڃي پر قربان ٿجي! هن جي باوجود پاڻ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهَا روزي کي پورو ڪيو.
اي! ڪاش! نفل روزن جو اهو مَدَنِي جذبو اسان کي به نصيب ٿي وڃي ۽
اسان به سردي ۽ گرمي جي پروا ڪرڻ بغير رِضَاءِ اللَّهِ جِي لاءِ نفل روزا رکڻ

وارا بٽجي وڃون. اَمِين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

منا منا اسلامي پائرو! رمضان المبارڪ جو مهينو جاري ۽ ساري آهي، ان کان
پوءِ شوال المڪرم جي آمد آمد آهي. خوش نصيب مسلمان هن مهيني ۾ 6
روزا رکڻ جي سعادت حاصل ڪندا ۽ ان جون برڪتون ماڻيندا آهن. اچو!
اسان به ڇهه 6 عيد(يعني شوال المڪرم) جي روزن جا فضائل ٻڌو ٿا ته جيئن
اسان کي به هي روزا رکڻ جي ۽ ان جي برڪتن سان فيضياب ٿيڻ جي سعادت
نصيب ٿئي، جيئن

6 عيد جي روزن جا فضائل

1. ارشاد فرمايائون: جنهن رمضان جا روزا رکيا وري ڇهه (6) ڏينهن شوال ۾
رکيا پوءِ گناهن کان ائين نڪري ويو جيئن اڄ ئي ماءُ جي پيٽ مان پيدا ٿيو
آهي (مجمع الزوائد، ڪتاب الصيام، الخ 425/3، حديث: 5102)

2. ارشاد فرمايائون: جنهن رمضان جا روزا رکيا وري ان کان پوءِ ڇهه (6) شوال
۾ رکيا. پوءِ ائين آهي جڻ ڏهر(يعني سڄي عمر) جو روزو رکيو. (مسلم، ڪتاب الصيام،

3. ارشاد فرمايائون: جنهن عيد الفطر کان پوءِ (شوال ۾) چھ 6 روزا رکيا ته ان پوري سال جا روزا رکيا ته جيڪو هڪ نيڪي آڻيندو ان کي ڏهه (10) ملنديون. (ابن ماجه، كتاب الصيام...الخ، 333/2، حديث: 1715)

حضرت علامه مولانا مفتي محمد خليل خان قادري برڪاتي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائين ٿا: هي روزا عيد کان پوءِ لڳاتار رکيا وڃن تڏهن به مضائقو ناهي ۽ بهتر هي آهي ته جدا جدا رکيا وڃن يعني هر هفتي ۾ ٻه (2) روزا ۽ عيد الفطر جي ٻي ڏهاڙي هڪ روزو رکي ۽ پوري مهيني ۾ رکي ته اڃان به وڌيڪ مناسب معلوم ٿئي ٿو. (سني بهشتي زيور، ص 347) مطلب ته عيد الفطر جو ڏينهن ڇڏي سڄي مهيني ۾ جڏهن چاهيو چھ 6 عيد جا روزا رکي سگهو ٿا. تنهنڪري سڀئي اسلامي ڀائر هي نيت ڪيو ته جيڪڏهن زندگي سلامت رهي ته 6 عيد جا روزا رکي هنن جون برڪتون حاصل ڪنداسين **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ**، ٻين کي به هي روزا رکڻ جي پرپور ترغيب ڏيارينداسين. **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ**

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

12 مَدَنِي ڪَمَن مان هڪ مَدَنِي ڪَم ”مدرسة المدینہ بالغان“

منا منا اسلامي ڀائرو! جيڪڏهن اسان به نفلي روزن جو جذبو وڌائڻ ۽ هن تي استقامت چاهيون ٿا ته اسان کي گهرجي ته اسان عاشقانِ رسول جي مَدَنِي تحريڪ دعوتِ اسلامي جي مَدَنِي ماحول سان هر دم وابسته ٿي پنهنجي مصروفيتن مان ڪجهه نه ڪجهه وقت (Time) ذيلي حلقي جي 12 مَدَنِي ڪَمَن جي لاءِ به ڪيون. **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** هنن مَدَنِي ڪَمَن ۾ شموليت جي بَرَڪت سان اسان نفلي عبادتون ادا ڪرڻ جا عادي بڻجي وينداسين، فرائض ۽ واجبات ۽ سُنَن و مُسْتَحَبَّات تي عمل جو جذبو ملندو، نيڪي جي دعوت ڏيڻ واري سُنَّت تي عمل جو موقعو ملندو، عاشقانِ رسول جي صحبت مُيسر ٿيندي، نيڪ

عملن تي استقامت نصيب ٿيندي.

ياد رهي! 12 مَدَنِي ڪمن مان روزانو جو هڪ مَدَنِي ڪم ”مَدْرَسَة المدينه بِالِغَان“ ۾ پڙهڻ يا پڙهائڻ به آهي. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** ❖ مَدْرَسَة المدينه بِالِغَان جي بَرَڪت سان دُرُست قرآن ڪريم پڙهڻ نصيب ٿيندو آهي، ❖ مَدْرَسَة المدينه بِالِغَان نماز، وُضُو ۽ غُسْل وغيره ضروري اسلامي احڪام سڪڻ جو بهترين دُرُيعو آهي، ❖ مَدْرَسَة المدينه بِالِغَان ۾ حاضري جي بَرَڪت سان چڱي صُحبت مُيسر ٿيندي آهي، ❖ مَدْرَسَة المدينه بِالِغَان جي بَرَڪت سان قرآن ڪريم پڙهڻ پڙهائڻ جي سعادت ملندي آهي، ❖ مَدْرَسَة المدينه بِالِغَان جي بَرَڪت سان علمِ دين جي دُولت نصيب ٿيندي آهي، ❖ مَدْرَسَة المدينه بِالِغَان جي بَرَڪت سان مَدَنِي انعامات تي عمل جو جذبو ملندو آهي، ❖ مَدْرَسَة المدينه بِالِغَان جي بَرَڪت سان چڱا اخلاق اڀرائڻ جو موقعو ملندو آهي، ❖ مَدْرَسَة المدينه بِالِغَان جي بَرَڪت سان مسجد ۾ ويهڻ جو ثواب ملندو آهي. اچو! مَدْرَسَة المدينه بِالِغَان ۾ پڙهڻ جي بَرَڪت تي مُشتمل هڪ مَدَنِي بهار ٻڌو ۽ خوش ٿيو.

بدنگاهي جي عادت کان نجات ملي وئي

بابُ المدينه (ڪراچي) جي رهائشي اسلامي پيءُ دعوتِ اسلامي جي مَدَنِي ماحول سان وابسته ٿيڻ کان پهريان فلمون ڊراما ڏسڻ، گانا باجا ٻڌڻ ۽ بدنگاهي ڪرڻ جو عادي هو، نمازن جي پابندي جو به ذهن نه هو. ڪنهن اسلامي پيءُ انفرادي ڪوشش ڪندي ان کي مَدْرَسَة المدينه (بالِغَان) ۾ شَرڪت جي دعوت ڏني، اُن مَدْرَسَة المدينه (بالِغَان) ۾ پڙهڻ شروع ڪيو. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** مَدْرَسَة المدينه (بالِغَان) جي بَرَڪت سان هفتيوار سُنتن پري اجتماع ۾ شَرڪت جو معمول بڻجي ويو ۽ هو اميرِ اهلستت **دَامَتْ بَرَڪَاتُھُمُ الْعَالِيَة** جو مُريد ٿي نمازي ۽ مسجد ۾ درس ڏيڻ وارو بڻجي ويو. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** فلمون ڊراما، گانا باجا، بدنگاهي وغيره گناهن کي ڇڏي ڏنائين ۽ پنهنجي گهر وارن تي به انفرادي ڪوشش ڪندي انهن کي به نمازي بڻائڻ جي ڪوششن ۾ مصروف آهن.

اگر سُنْتين سِيڪن ڪا ه ۽ جڙه ٿم آڃاؤ ڊيگا سِيڪها مَدَنِي ماحول
 بُري صُحبتون س ڪنڊه ڪشي ڪر ڪي اچيون ڪي پاس آڪي پا مَدَنِي ماحول
 سَنور ڄائ ڪي آخِرَت اِن شَاءَ اللهُ ٿم اپنائ ڪهو سدا مَدَنِي ماحول
 گنڀارو آؤ، سِيءَ ڪارو آؤ گنڀارون ڪو ڊيگا چُھرا مَدَنِي ماحول

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّد

عائشہ صديقہ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جي سخاوت ۽ ايتار جو انداز

منا منا اسلامي پاڻرو! اَمْرُ الْمُؤْمِنِينَ سَيِّدَةُ عَائِشَةُ صَدِيقَةُ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا سخاوت
 ۽ ايتار جي مَدَنِي جذبي سان به سرشار هيون، پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جي سخاوت ۽
 ايتار جو هي عالم هوندو هو جو پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا پنهنجي ضرورت جون شيون به
 راه خدا ۾ خيرات ڪنديون هيون ۽ پنهنجي لاءِ ڪجهه به بچائي نه رکنديون
 هيون. اچو! پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جي سخاوت ۽ ايتار تي مُشتمل 2 ايمان افروز واقعا
 ٻڌو ۽ راه خدا ۾ خرچ ڪرڻ جو جذبو پنهنجي اندر بيدار ڪريو،

هڪ لک درهم خيرات ڪري ڇڏيا!

حضرت سَيِّدَتُنَا اَمْرُ دُرّه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا فرمائن ٿيون، مان حضرت سَيِّدَتُنَا عَائِشَةُ
 صَدِيقَه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا وٽ هيس، ان وقت هڪ لک درهم ڪٿان کان سندن خدمت
 ۾ آيا، پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا انهيءَ وقت اهي سڀ درهم ماڻهن ۾ ورهائي ڇڏيا ۽ هڪ
 درهم به گهر ۾ باقي نه ڇڏيو. اُن ڏينهن مان ۽ هوءَ روزيدار هيون سين، مون
 عرض ڪيو، اوهان سڀئي درهم ورهائي ڇڏيا ۽ هڪ درهم به باقي نه رکيو ته
 جيئن توهان گوشت خريدي روزو اِفتار ڪيو ها؟ پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جن اِرشاد
 فرمايو: توهان جيڪڏهن مون کي پهريان چئو ها ته مان هڪ درهم جو گوشت

گهرائي وٺان ها. (شرح زرقاني علي المواهب، حضرت عائشة ام المؤمنين، ۳۸۹/۴-۳۹۲)

بھوڪے ره ڪے خود آروں ڪو ڪھلا ديٽے تھے

ڪيسے صابر تھے مُحَمَّد ڪے گھرانے والے!

ماني جي بدلي گوشت

هڪ ڏينهن اُمُّ الْمُؤْمِنِينَ حضرت سيده عائشه صديقہ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا کان هڪ مسڪين (Poor) سُوال ڪيو، ان وقت پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا روزي سان هيون ۽ گهر ۾ سواءِ هڪ مانيءَ جي ٻيو ڪجهه نه هو. پاڻ پنهنجي خادمه کي فرمائون: هن کي اها ماني ڏئي ڇڏيو، خادمه عرض ڪيو: توهان جي افطاري جي لاءِ ان کان علاوه ٻيو ڪجهه به نه آهي، سيده عائشه صديقہ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جن فرمايو: هن کي اها ماني ڏئي ڇڏيو، خادمه ان کي اها ماني ڏئي ڇڏي، جڏهن شام ٿي (حُضُور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي) اهل بيت يا ان شخص هديو موڪليو جيڪو اسان کي ٻڪري (جو گوشت) هديو ڪندو هو، ان ڍڪي آندو، حضرت سيدتنا عائشه صديقہ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا پاڻ خادمه کي فرمايو: **كَلِيٍّ مِنْ هَذَا خَيْرٌ مِّنْ قُرْصِكِ** يعني ان مان کائو، هي تنهنجي ان مانيءَ کان بهتر آهي.

(شعب الايمان، باب في الزكاة، فصل فيما جاء في الايثار، ۳/۲۶۰، حديث: ۳۴۸۲)

میں سب دولت ره حق میں لئا دوں شہا ایسا مجھے جذبہ عطا ہو

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

مجلس مزارات اولياء

سُبْحَانَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ! ٻڌو اوهاڻ! اُمُّ الْمُؤْمِنِينَ حضرت سيدتنا عائشه صديقہ، طيبه، طاهره رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا ڪيتري قدر سخاوت ۽ ايتار جو عظيم نمونو هيون. اي ڪاش! سخاوت ۽ ايتار جو اهو مدني جذبو اسان کي به نصيب ٿي وڃي ۽ اسان به راه خدا ۾ خوب خوب خرچ ڪرڻ وارا بڻجي وڃون. اَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ دعوت اسلامي جو مدني ماحول اسان کي سخاوت ۽ ايتار جي مدني سوچ فراهم

ڪري ٿو۔ اچو! هن نعمتِ عظيميٰ کي ماڻڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي وڃو ۽ پنهنجي صدقاتِ واجبه ۽ نافلہ جي ذريعي دعوتِ اسلامي جي تحت قائم مدارس ۽ جامعات جي ترقي ۾ خوب خوب تعاون فرمايون، **اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ عَزَّوَجَلَّ** دعوتِ اسلامي تقريباً 104 شعبن ۾ دين متين جي خدمت ۾ مصروف عمل آهي، انهن مان هڪ شعبو ”مجلس مزاراتِ اولياء“ به آهي، هن مجلس جا ذميدار بين مدني ڪمن سان گڏوگڏ بزرگانِ دين جي مزاراتِ مبارڪ تي حاضر ٿي مختلف ديني خدمتون سرانجام ڏيندا آهن. مثال طور حتي المقدور صاحبِ مزار جي عرس جي موقعي تي اجتماعِ ذڪرونعت جو انعقاد ڪندا آهن، مزارات سان متصل مسجدن ۾ عاشقانِ رسول جي مدني قافلن جو سفر ڪرائڻ ۽ بالخصوص عرس جي ڏينهن ۾ مزار شريف جي احاطي ۾ سنتن پريو مدني حلقو لڳائيندا آهن، جن ۾ وضو، غسل، تيمم، نماز ۽ ايصالِ ثواب جو طريقو، مزارات تي حاضري جا آداب ۽ سرڪارِ مدينه **صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي سنتون سيکاريون وينديون آهن زيارت ڪرڻ وارن کي دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۽ مدني مذاڪري ۾ شرڪت، مدني قافلن ۾ سفر ۽ مدني انعامات تي عمل جي ترغيب به ڏياري ويندي آهي، عرس جي ڏينهن ۾ صاحبِ مزار جي خدمت ۾ ڪيترائي ايصالِ ثواب جا تحفا پيش ڪرڻ پڻ صاحبِ مزار بزرگ جي سجاده نشين، خلفا ۽ مزارات جي متولي صاحبان سان وقت بوقت ملاقات ڪري انهن کي دعوتِ اسلامي جي خدمات، جامعاتِ المدينه ۽ مدارسُ المدينه ۽ ملڪ ۽ بيرون ملڪ ٿيڻ واري مدني ڪمن کان آگاهه ڪندي آهي. الله پاڪ ”مجلس مزاراتِ اولياء“ جي ڪاوشن کي پنهنجي بارگاه ۾ قبول فرمائي. **أَمِينَ بِنِيَّ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**

الله ڪرم ايا ڪرے تجھ پہ جہاں میں اے دعوتِ اسلامی تری دھوم مچی ہو

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

منا منا اسلامي پاڻرو! حبيبہ محبوبِ خدا، سيدہ عائشہ صديقہ **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا** جو

شمار الله پاڪ جي انهن مُقَرَّب ترين وَلِيَّات ۾ ٿيندو آهي جن جي سڄي زندگي عبادت ۽ رياضت ۾ گذري. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** جهڙي نموني رسولِ اڪرم **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** نماز پنڄگانه جي علاوه نمازِ اشراق، نمازِ چاشت، تَحِيَّةِ الْوُضُوءِ، تَحِيَّةِ الْمَسْجِدِ، صَلَوةِ الْاَوَّابِيْنَ وغيره نفل ادا ڪندا هئا، راتين جو بيدار ٿي نمازون ادا ڪندا هئا، سڄي ڄمار تَهَجُّد نماز جا پابند رهيا، اهڙي طرح پاڻ **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا** به گهر جو ڪم ڪار ۽ سَرُورِ ڪائنات **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي خدمت گذاري سان گڏوگڏ پابندي سان نماز تَهَجُّد ۽ نمازِ چاشت جي ادائينگي جو به اِهتمام ڪنديون هيون، جيئن

نماز تَهَجُّد جي پابندي

دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي ڪتاب ”سيرت مصطفيٰ“ صفحي نمبر 666 تي آهي ته عبادت ۾ به پاڻ **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا** جو رُتبو نهايت ئي بلند آهي. پاڻ **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا** جي پائيتي حضرت سيدنا امام قاسم بن مُحَمَّد بن ابوبڪر صديق **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ** جو بيان آهي ته حضرت سيدتنا عائشہ صديقہ **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا** روزانو بلاناغہ نماز تَهَجُّد پڙهڻ جون پابند هيون ۽ اڪثر روزي سان رهنديون هيون. (سیرتِ مُصطَفَى، ص ۶۶۰)

نماز چاشت سان مَحَبَّت

پاڻ **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا** نمازِ چاشت جون اٺ (8) رڪعتون پڙهنديون هيون، پوءِ فرمائينديون هيون: ”جيڪڏهن منهنجا ماءُ پيءُ اُٿارايا به وڃن تڏهن به مان اهي رڪعتون نه ڇڏيان. (مَوْظَأُ امام مالڪ، ڪتاب قصر الصلاة في السفر، باب صلاة الضحى، ص ۱۵۳، حديث: ۳۶۶)

حڪيمُ الْأُمَّتِ حضرت مفتي احمد يار خان نعيمي **رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ** بيان ڪيل بي حديثِ پاڪ تحت فرمائن ٿا: يعني جيڪڏهن اشراق جي وقت مون کي حُبِرِ مَلِي تہ منهنجا والدين زنده ٿي موتي آيا آهن ته مان انهن جي مُلاقات جي لاءِ

اهي نفل نه ڇڏيان بلڪ پهريان اهي نفل پڙهان، پوءِ انهن جي قدم بوسي
 ڪيان. (مرآة المناجیح، ۲/۲۹۹)

میں پڑھتا رهوں سُنْتیں، وَقت ہی پر هوں سارے نوافل ادا یا الٰہی

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

سُنَّحَنِ اللهُ عَزَّوَجَلَّ! أَمُّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جو نفل عبادات جي ادائينگي جو
 جذبو مرحبا! ثورو غور ڪريو! جن جو شان قرآن ڪريم ۾ بيان ٿيو، جن جي
 سارا حديث سڳورين ۾ بيان ٿي، جيڪا پنهنجي وقت جي عالم، مفتي،
 فقيه، مُحَدِّث ۽ مُفَسِّرَه ڇيون وڃن، بزرگانِ دين رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِمْ اجمعين جن جو شان ۽
 عظمت بيان ڪن، فرض ته فرض، تَهَجُّد ۽ چاشت جا نفل ڇڏڻ به انهن کي
 پسند نه هو. پر اڄ اسان جي حالت اها آهي جو نفل نماز ته رهي پري جي
 ڳالهه! اسان کان ته فرض نمازون به ادا نٿيون ٿين، اسان ته جُمعي جي نماز
 جي لاءِ به ان وقت گهران نڪرندا آهيون جڏهن جماعت بيهڻ ۾ رڳو ڪجهه
 منت باقي رهجي ويندا آهن، پوءِ جيئن ئي امام سلام ورائيندو آهي يا پهرين
 دعا گهري فارغ ٿيندو آهي، اڌ کان وڌيڪ مسجد نمازين کان خالي ٿي ويندي
 آهي جمعي کان پوءِ جون سنتون ۽ نوافل به پڙهڻ گهرجن. هاءِ! اسان کي ڇا
 ٿي ويو آهي؟ ڇو اسان عبادتن کان پري ڀڄڻ لڳا آهيون، ڇو اسان رب ڪريم
 ۽ رسولِ پاڪ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي احڪامن جي بجا آوري ۾ سُستي جو شڪار
 آهيون؟ ڇو اسان مان نفل عبادتن جو جذبو ختم ٿيندو پيو وڃي؟ ڇو اسان
 روزن جي معاملي ۾ حيلن بهانن سان ڪم وٺندا آهيون؟، آخر ڇو اسان جون
 مسجدون ويران نظر اچي رهيون آهن؟، ڇا اسان الله پاڪ جي خُفيه تدبير کان
 امان ماڻي چڪا آهيون؟، ڇا اسان کي بخشش جو پروانو ملي چڪو آهي؟ ڇا
 اسان جو اعمال نامو نيڪين (Virtues) سان ڀرپور آهي؟، ڇا اسان کي نيڪين

جي حاجت ناهي رهي؟، ڇا اسان کي هن ڳالهه جو مُڪمَل يقين ٿي چڪو ته اسان دنيا مان ايمان سلامت کڻي وينداسين؟، ڇا اسان نزع جي سختين کي برداشت ڪري سگهنداسين؟، ڇا شريعت جي نافرماني ڪري اسان اونداهي ڦير ۾ آرام ڪري سگهنداسين؟ ڇا اسان ڦير ۽ محشر جي سوالن ۾ ڪاميابي ماڻي سگهنداسين؟

يقيناً اسان مان ڪنهن کي به اهو معلوم نه آهي، لهنذا هن مختصر زندگي کي غنيمت سمجهندي ان جي قدر ڪرڻ گهرجي، خوش فهمي جي ڄار مان نڪرو ۽ پنهنجو پاڻ کي فرض ۽ واجبات جي پابندي سان گڏوگڏ نفل عبادتن جي ادائينگي جو به عادي بڻائڻ گهرجي. پنهنجو پاڻ کي فرائض ۽ واجبات ۽ نفل جو عادي بڻائڻ جي لاءِ شيخ طريقت، امير اهل سنت حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دَامَتْ بَرَكَاتُهَا الْعَالِيَه جي عطا ڪيل ”72 مَدَنِي اِنْعَامَات“ تي عمل ڪندي روزانو فڪرِ مدينه ڪرڻ انتهائي فائديمند عمل آهي. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ هن جي مطابق عمل ڪرڻ جي بَرَڪت سان اسان نه صرف فرض ۽ واجب بلڪ ڪيئي سنتن ۽ مُسْتَحَبَّن تي آساني سان عمل ڪري سگهون ٿا. اچو! ترغيب طور ڪجهه مَدَنِي اِنْعَامَات جي باري ۾ ٻڌي عمل جي نيت ڪريون ٿا،

مَدَنِي اِنْعَام نمبر 2 ۾ آهي: ڇا اڄ توهان پنج ٿي نمازون مسجد جي پهرين صف ۾ تڪبير اوليٰ سان باجماعت ادا ڪيون؟ ۽ هر پيري ڪنهن هڪ کي پاڻ سان گڏ مسجد وٺي وڃڻ جي ڪوشش فرمائي؟

مَدَنِي اِنْعَام نمبر 16 ۾ آهي: ڇا اڄ توهان گهٽ ۾ گهٽ هڪ پيرو (بهتر هي آهي ته سمهڻ کان اڳ) صلوٰة التوبه پڙهي ڪري سڄي ڏينهن جي بلڪ پوئين تمام گناهن کان توبه ڪري ورتي؟ ۽ خدانخواستہ گناهه ٿيڻ جي صورت ۾ فوراً توبه ڪري آئنده اهي گناهه نه ڪرڻ جو عهد ڪيو؟

مَدَنِي اِنْعَام نمبر 18 ۾ آهي: ڇا اڄ توهان فجر، ظهر، عصر ۽ عشاء جي سنت

قبله (يعني جماعت کان پهريان جون سنتون) ۽ فرضن کان بعد وارا نفل ادا فرمايا؟ (نفل درس ۽ بيان کان بعد به پڙهي سگهجن ٿا)

مَدَنِي اِنْعَام نمبر 19 ۾ آهي: ڇا اڄ توهان نماز تَهَجُّد، اشراق، چاشت ۽ اوابين جي نماز ادا فرمائي؟

مَدَنِي اِنْعَام نمبر 20 ۾ آهي: ڇا اڄ توهان گهٽ ۾ گهٽ هڪ هڪ ڀيرو تَحِيَّةُ الْوُضُو ۽ تَحِيَّةُ الْمَسْجِدِ ادا فرمائي؟

ته اچو! اسان سڀئي گڏجي نيت ڪريون ٿا ته اڄ کان روزانو فِڪرِ مَدِينِ ڪندي مَدَنِي اِنْعَامات جو رسالو پڙينداسين إِنَّ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ هر مَدَنِي مهيني جي پهرين تاريخ (First Date) تي پنهنجي ذميدار کي جمع ڪرائينداسين إِنَّ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ پنج ئي نمازون مسجد جي پهرين صف ۾ تڪبيرِ اُولِي سان ادا ڪنداسين إِنَّ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ مسجد ڀريو تحريڪ جاري رکنداسين إِنَّ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ صَلَوةُ التَّوْبَةِ ۽ سُنَّتِ قَبْلِيه به پڙهندا رهنداسين إِنَّ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ نماز تَهَجُّد، اشراق ۽ چاشت، اوابين ۽ ٻيا نفل به ادا ڪندا رهنداسين. إِنَّ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ

میں بن جاؤں سراپا ”مَدَنِي اِنْعَامات“ کی تصویر بنوں گا نیک یا اللہ اگر رحمت تری ہوگی

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

بيان جو خلاصو

منا منا اسلامي ڀائرو! اڄ جي سنتن پري بيان ۾ اسان ٻڌو ته

- ❖ سيدہ عائشہ صديقہ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهَا کي رسول خدا صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي خصوصي قربت ۽ رفاقت حاصل رهي. ❖ سيدہ عائشہ صديقہ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهَا کي ٻين اَزْوَاجِ مَطْهَرَاتِ تي 10 فضيلتون حاصل آهن. ❖ سيدہ عائشہ صديقہ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهَا جو شان ۽ عظمت قرآن ڪريم ۽ احاديث رسول ڪريم ۾ بيان ٿيو آهي. ❖

سَيِّدَه عَائِشَه صَدِيقَه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جون فضيلتون ريت جي ڏڙن ۽ آسمان جي تارن جيان بي شمار آهن. ❖ سَيِّدَه عَائِشَه صَدِيقَه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا پنهنجي زماني جي عالم، مُفْتِيَه، فُقِيَه، مُحَدِّثَه ۽ مُفَسِّرَه هيون. ❖ سَيِّدَه عَائِشَه صَدِيقَه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا رسول اكرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي حَبِيبَه آهن. ❖ سَيِّدَه عَائِشَه صَدِيقَه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا اطاعتِ رسول، فقر ۽ فاقِي ۽ تَوَكَّلَ جِهَڙين خوبين سان آراسته هيون. ❖ سَيِّدَه عَائِشَه صَدِيقَه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا سخت ترين گرمين ۾ به روزا رکنديون هيون. ❖ سَيِّدَه عَائِشَه صَدِيقَه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا ايتار ۽ سخاوت جي لازوال دولت سان مالا مال هيون. ❖ سَيِّدَه عَائِشَه صَدِيقَه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا نفل عبادت جون به گهڻيون پابند هيون. الله ڪريم سَيِّدَه عَائِشَه صَدِيقَه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جي طُفِيلِ اسان کي به عبادت جو ذوق ۽ شوق نصيب فرمائي.

اٰمِين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْاَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

مٺامٺا اسلامي ڀائرو! بيان کي ختم ڪندي سنڌ جي فضيلت ۽ ڪجهه سنڌون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو، تاجدار رسالت، شهنشاھِ نُبُوْت، مصطفيٰ جانِ رحمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان جئٽ نشان آهي: جنهن منهنجي سنڌ سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جئٽ ۾ مون سان گڏ هوندو. (1)

سُنڌين عام ڪري ڏين ڪا هم ڪام ڪرين نڪ هو جائين مسلمان مدينه والے

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

1...مشكاة الصابيح، كتاب الايمان، باب الاعتصام بالكتاب والسنة، 97/1، حديث: 175

جنازي جون سٽون ۽ آداب

منا منا اسلامي پائرو! اچو! شيخ طريقت، امير اهل سنت، دامت بركاتهم العاليه جي رسالي ”مٽڙي جا صدمو“ مان جنازي جون سٽون ۽ آداب ٻڌون ٿا: پهريان 2 فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ملاحظه ڪريو: (1) جڏهن ڪو جتني شخص فوت ٿي ويندو آهي ته الله پاڪ حياءَ ڪندو آهي ته انهن ماڻهن کي عذاب ڏئي جيڪي ان جو جنازو ڪڍي هليا ۽ جيڪي ان جي پٺيان هليا ۽ جن ان جي جنازي نماز ادا ڪئي. (فردوس الاخبار، 1/242، حديث 1108) (2) مؤمن ٻانهي کي مرڻ کان پوءِ سڀ کان پهرين جزا اها ڏني ويندي جو ان جي جنازي ۾ شريڪ ٿيڻ وارن جي بخشش ڪئي ويندي آهي. (مسند البزار، 11/86، حديث: 4796) ❖ جنازي نماز ۾ رضاءِ الهي فرض جي ادائينگي، ميت ۽ ان جي عزيزن جي دلجوئي وغيره سٺين سٺين نيتن سان شرڪت ڪرڻ گهرجي. ❖ جنازي سان گڏ ويندي پنهنجي انجام جي باري ۾ سوچيندا رهو ته جيئن اڄ ان کي وٺي هليا آهن، اهڙي طرح هڪ ڏينهن مون کي به نيو ويندو، جهڙي طرح ان کي مٽي جي مٿن هيٺ دفن ڪيو وڃڻ وارو آهي، اهڙي طرح مون کي به دفنايو ويندو، اهڙي طرح غورو فڪر ڪرڻ عبادت ۽ ثواب جو ڪم آهي. ❖ جنازي کي ڪلهو ڏيڻ ثواب جو ڪم آهي. حديث پاڪ ۾ آهي: جيڪو جنازي کي چاليهه قدم کڻي هلي، ان جا چاليهه ڪبيره گناه معاف ڪيا ويندا ۽ هڪ ٻي حديث پاڪ ۾ آهي: جيڪو جنازي جي چئني پاون کي ڪلهو ڏيندو، الله عَزَّوَجَلَّ ان جي مستقل بخشش فرمائي ڇڏيندو. (جوهره، ص 139، دُرْمُخْتار، 3/158، 159، بهار شريعت، 1/823) ❖ سنٽ هي آهي ته هڪ ٻئي پٺيان چئني پاون کي ڪلهو ڏئي ۽ هر ڀيري ڏهه ڏهه قدم هلي. پوري سنٽ هي آهي ته پهريان ساڄي پاسي جي سيراندي کي ڪلهو ڏئي پوءِ ساڄي پيراندي کي، بعد ۾ کاٻي سيراندي کي ۽ پوءِ کاٻي پيراندي کي ۽ ڏهه ڏهه قدم هلي ته ڪل چاليهه قدم ٿيا.

(عالمگيري، ۱۶۲/۱، بهارِ شريعت، ۸۲۲/۱) ❖ جنازي کي کلهو ڏيڻ وقت ڄاڻي واڻي ايذاء ڏيڻ واري انداز ۾ ماڻهن کي ڌڪا ڏيڻ جيئن کي ماڻهو ڪنهن شخصيت جي جنازي ۾ ڪندا آهن اهو ناجائز ۽ حرام ۽ جهنم ۾ وٺي وڃڻ وارو ڪم آهي. ❖ مڙس پنهنجي گهرواريءَ جي جنازي کي کلهو به ڏئي سگهي ٿو، قبر ۾ به لاهي سگهي ٿو ۽ منهن به ڏسي سگهي ٿو، صرف غسل ڏيڻ ۽ بنا رُڪاوت جي جسم ڇهڻ جي منع آهي. (بهارِ شريعت، ۸۱۳، ۸۱۲/۱) ❖ جنازي سان گڏ بلند آواز سان ڪلمو شريف يا ڪلمو شهادت يا حمد ۽ نعت وغيره پڙهڻ جائز آهي. (فتاويٰ رضويه، ۹/۱۳۹ تا ۱۵۸)

طرح طرح جون هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنتين ۽ آداب“ هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن ڀريو سفر آهي..

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو دُرُود

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ
الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرُود شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن.⁽¹⁾

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ

حضرت سَيِّدُنَا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص هي دُرُود شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ ويٺل هو ته بيٺل کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا.⁽²⁾

(3) رحمت جا ستر دروازا

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو هي دُرُود شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا کوليا

¹...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً

²...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

ويندا آهن.⁽¹⁾

(4) چه لک دُرود شريفن جو ثواب

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللَّهِ

حضرت أحمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْبَاهِي كُن بَزْرُكُنْ كَان نَقْلُ كُن تَا هُنْ دُرُودُ شَرِيفِ كِي هُك پِيرُو پِزْهَنُ سَان چِه لُك دُرُودُ شَرِيفِ پِزْهَنُ جُو ثَوَاب حَاصِل تِينْدُو آهِي.⁽²⁾

(5) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّي اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هُك دِينَهِن هُك شَخْصِ آيُو تَه خُضُورِ أُنُورِ صَلَّي اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ كِيَسِ پِنَهِنَجِي ۽ صَدِيقِ اكْبَرِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ جِي وَجِ ۾ وَيَهَارِيُو، اَنَهِيءِ تِي صَحَابَه كِرَامِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمْ كِي تَعَجُّبُ تِيُو تَه اهُو مَرْتَبِي وَارُو شَخْصِ كِيرِ آهِي جَذَهِن اهُو هَلِيُو وَيُو تَه سِرْكَارِ مَدِينَه صَلَّي اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِن فَرْمَايُو: هُو جَذَهِن مُونِ تِي دُرُودِ پَاك پِزْهِنْدُو آهِي تَه هِيئَن پِزْهِنْدُو آهِي.⁽³⁾

(6) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شَافِعِ امْرُؤِ صَلَّي اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِن جُو فَرْمَانِ مَعْظَمِ آهِي: جِيكُو شَخْصِ هِي دُرُودِ پَاك پِزْهِي اِن جِي لَاءِ مِنْهِنَجِي شَفَاعَتِ وَاجِبِ تِي وَيِنْدِي آهِي.⁽⁴⁾

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّي اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

1...القول البديع، الباب الثاني، ص 277،

2...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149

3...القول البديع، الباب الاول، ص 125

4... الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللَّهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سيدنا ابن عباس رضي الله تعالى عنهما کان روايت آهي ته سرڪارِ مدينه صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن.⁽¹⁾

(2) جن شب قدر حاصل ڪري ورتي

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خدا، حلیم و کریم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله عزَّ وَّجَلَّ پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرشِ عظيم جو پروردگار آهي)

فرمانِ مصطفيٰ صلى الله تعالى عليه وآله وسلم: جنهن هن دُعا کي ٿي پيرا پڙهيو جن ان شب قدر کي حاصل ڪري ورتو. (ابن عساکر ج 19، ص 155، حديث 4455)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305